

Komisija trdi tudi, da Helenska republika ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za zagotovitev spoštovanja pravil glede omamljanja živali med zakolom in glede zagotovitve potrebnih inšpekcij in nadzorov v klavnicah.

Komisija poudarja, da tako ob izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju, kot tudi tem roku ter kljub trudu grških organov, Helenska republika ni sprejela vseh potrebnih ukrepov, da bi odpravila neizpolnitve, ki se jih očitajo. Večina priporočil, ki so bila poslana grškim organom, se niso izvajala ali se niso izvajala dovolj. Po drugi strani poročila misije kažejo na zelo zaskrbljujočo sliko glede izvajanja zgoraj navedenih ukrepov.

⁽¹⁾ UL L 340, 11.12.1991, str. 17.

⁽²⁾ UL L 3, 5.1.2005, str.1.

⁽³⁾ UL L 340, 31.12.1993, str. 21.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 12. septembra 2007 – Société Papillon proti Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Zadeva C-418/07)

(2007/C 283/32)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société Papillon

Tožena stranka: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Vprašani za predhodno odločanje

1) Ali v primeru, če davčna ugodnost, ki izhaja iz sistema „davčne integracije“, učinkuje na obdavčitev matične družbe skupine, ki lahko v okviru skupine izravnava dobičke in izgube vseh družb skupine, in ima ugodnosti davčne nevtralnosti transakcij znotraj te skupine, nezmožnost, ki izhaja iz

sistema, določenega s členom 223 A in naslednjimi členi splošnega davčnega zakonika, da bi se v združeno davčno skupino vključila družba vnukinja, ki jo ima matična družba v lasti preko hčerinske družbe, ki, ob tem da ima sedež v drugi državi članici in ne izvaja dejavnosti v Franciji, ni zavezana k plačilu francoskega davka na dobiček pravnih oseb in torej ne more biti v skupini, pomeni omejitev svobode ustanavljanja zaradi davčnih posledic odločitve matične družbe, da ima družbo vnukinjo v lasti prek francoske hčerinske družbe ali pa prek hčerinske družbe s sedežem v drugi državi članici?

2) Ali je v primeru pritrilnega odgovora tako omejitev mogoče utemeljiti bodisi z nujnostjo ohranjanja skladnosti sistema „davčne integracije“, zlasti mehanizmov davčne nevtralnosti transakcij znotraj skupine, upošteva posledice sistema, ki bi v drugi državi članici ustanovljeno hčerinsko družbo štel za del skupine le zato, da je omogočeno posredno lastništvo družbe vnukinje in zanjo ne bi veljal sistem skupine, ker ni davčni zavezanec v Franciji, bodisi iz kateregakoli drugega nujnega razloga v splošnem interesu?

Tožba, vložena 12. septembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski

(Zadeva C-419/07)

(2007/C 283/33)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Mojzesowicz in V. Bottka)

Tožena stranka: Kraljevina Švedska

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Švedska, s tem da ni pravilno prenesla člena 2 Direktive Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (⁽¹⁾), ni izpolnila svojih obveznosti;

— Kraljevini Švedski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Dovoljenja za digitalno oddajanje, ki jih dodeljuje švedska vlada, med drugim urejajo uporabo storitev digitalnega oddajanja in s tem posredno izvajanje teh storitev v Kraljevini Švedski. Zahteve, ki jih določajo zdaj veljavna dovoljenja, v skladu s katerimi morajo imetniki dovoljenj ravnati v skladu z oddelkom 2 okvirne pogodbe, za storitve nadzora dostopa (vključno s šifriranjem) posredno povzročajo monopol družbe v državni lasti Boxer, kar krši člen 2(1) Direktive 2002/77. Ohranitev obveznosti ravnanja v skladu s tem oddelkom poleg tega za podjetja, ki bi hotela ponuditi celoten obseg storitev digitalnega oddajanja, predstavlja oviro pri uresničevanju pravic, zagotovljenih v členu 2(1) in (2) Direktive 2002/77. Komisija zato trdi, da Švedska glede storitev prenosa signalov in oddajanja preko zemeljskega digitalnega omrežja, ni pravilno prenesla Direktive 2002/77.

(¹) UL L 249, str. 21.

Tožba, vložena 13. septembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-422/07)

(2007/C 283/34)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisije Evropskih skupnosti (zastopnika: S. Pardo Quintillán in D. Recchia, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija, s tem da ni sprejela ukrepov, potrebnih za preverjanje izvajanja dobre laboratorijske prakse v zvezi z inšpekcijskimi pregledi in pregledi študij na področju industrijskih kemičnih proizvodov, ni izpolnila obveznosti iz člena 3 Direktive 2004/10/ES Evropskega parlamenta in Sveta (¹) z dne 11. februarja 2004 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi načel dobre laboratorijske prakse ter preverjanju njihove uporabe pri preskusih kemičnih snovi.
- Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija ni seznanjena s tem, da je Španija sprejela ukrepe, potrebne za nadzor nad tem, ali laboratoriji, ki izvajajo preskuse

industrijskih kemičnih snovi, ravnajo v skladu z načeli dobre laboratorijske prakse. Poleg tega ni v Španiji določen noben organ, odgovoren za ugotavljanje, ali navedeni laboratoriji ravnajo v skladu z načeli dobre laboratorijske prakse, oziroma Komisiji v vsakem primeru ni bilo sporočeno ime navedenega organa.

Treba je torej ugotoviti, da v Kraljevini Španiji še vedno niso bili sprejeti ukrepi, potrebni za preverjanje izvajanja dobre laboratorijske prakse v zvezi z inšpekcijskimi pregledi in pregledi študij na področju industrijskih kemičnih proizvodov, kot je določeno v členu 3 direktive.

(¹) UL L 50, str. 44.

Tožba, vložena 13. septembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-424/07)

(2007/C 283/35)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Braun in A. Nijenhuis, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke:

- ugotoviti, da je Zvezna republika Nemčija z določbama členov 3 št. 12 b in 9a nemškega Telekommunikationsgesetz (zakon o telekomunikacijah), ki sta bila vanj na novo dodana z Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften (zakon o spremembi predpisov o telekomunikacijah) z dne 18. februarja 2007, kršila člene 6, 7, 15(3), 16 in 8(1) in (2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (¹), člen 8(4) Direktive 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (²) ter člen 17(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (³);
- Zvezni republiki Nemčiji naložiti plačilo stroškov postopka.